

RZEŻBA
SCULPTURE

2019–2020

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław

Wrocław 2022

Dyplomy. Rzeźba 2019–2020 / Diplomas. Sculpture 2019–2020

Redakcja / Editing: Grzegorz Niemyjski, Monika Aleksandrowicz

Współpraca redakcyjna / Editorial collaboration: Elżbieta Leszczyńska-Szlachcic

Korekta / Proofreading: Kazimiera Kuzborska

Tłumaczenie / Translation: Małgorzata Kruzel

Projekt graficzny i skład / Layout and graphic design: Monika Aleksandrowicz

Publikacja sfinansowana ze środków Akademii Sztuk Pięknych

im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Wnioski badawcze ASP Wydział Rzeźby i Mediacji Sztuki

Publication financed by funds from the Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław

Research conclusions of the ASP Faculty of Sculpture and Art Mediation

**AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU**

Wydawca / Publishing:

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław

pl. Polski 3/4, 50-156 Wrocław

www.asp.wroc.pl

Zdjęcia / Photo Credits, s. / p.:

Marek Ruszkiewicz 4–19, Mateusz Dworski 21, Janusz Jasiński 24–25, Barbara Całkowska 26–27,

Marcin Forysiewicz 28–31, Magdalena Grabiec 32–33, Karolina Groń 34–35, Aleksandra Klimowska 36–37,

Adrianna Lach-Lewandowska 38–39, Viktoriia Lutsiv 40–41, Marta Semkowicz 42–43, Jarosław Słomski 44–45,

Ewa Spiak 46–47, Katarzyna Wcisło 48–49, Albert Wrotnowski 50–51, Klaudia Wydra 52–53, Nikola Zych 54–55,

Magdalen Chua 56–57, Cara DiStefano 58–59, Sam Stevens 60–61

© Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, Wrocław 2022

Wszystkie prawa zastrzeżone / All right reserved

ISBN: 978-83-66321-87-8

str./ p.

5/ Pracownia rzeźby nr 1/2
Sculpture Studio No. 1/2

10/ Pracownia rzeźby nr 4
Sculpture Studio No. 4

14/ Pracownia rzeźby nr 5
Sculpture Studio No. 5

18/ Pracownia rzeźby nr 16
Sculpture Studio No. 16

20/ Pracownia Małej Formy i Medalierstwa, 302
Small Form Studio and Medallic Art, 302

Pracownia rzeźby nr 1/2

Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych

prof. Christos Mandzios

dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. ASP

dr Marek Sienkiewicz

Sculpture Studio No. 1/2

Department of Sculpture and Spatial Activities

prof. Christos Mandzios

dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. of the Academy

dr Marek Sienkiewicz

Pracownia rzeźby 1/2 łączy w sobie symbolicznie dwie przestrzenie – dawną pracownię nr 1 prof. Alfredy Poznańskiej i nr 2 – którą prowadził prof. Leon Podsiadły. Pracownia zatem scala ze sobą dwie odmienne tradycje dydaktyczne, które mogą wydawać się trudne do pogodzenia, zważywszy na owe różne osobowości (nie tylko pod względem twórczym) – Poznańską i Podsiadłego. A jednak – pomiędzy dwiema przestrzeniami powstało symboliczne przejście... Syntezy odmiennych żywiołów dokonał w swoim programie prof. Christos Mandzios, który prowadzi pracownię od roku 2005. W opracowanych przez profesora w 2012 roku ogólnych założeniach programowych dla dyplomującej Pracowni rzeźby nr 1/2 czytamy:

Podstawowym celem jest budowanie i zbudowanie świadomości plastycznej studenta, a także jej dalszy i późniejszy otwarty rozwój... Wiąże się to z ćwiczeniem percepcji, ze zdobywaniem umiejętności świadomego formułowania idei i opracowywania koncepcji, z poznaniem i opanowywaniem różnych metod myślenia i pracy, ze wzrostem umiejętności technologicznych i warsztatowych, z doświadczaniem i z doskonaleniem się w organizowaniu i konstruowaniu form wizualnego przekazu, ale również ogólnym

The Sculpture studio 1/2 symbolically combines two spaces - the former studio No. 1 of Professor Alfreda Poznańska and studio No. 2 - which was led by Professor Leon Podsiadły. Thus, the studio brings together two different didactic traditions, which may seem difficult to reconcile, given the different personalities of Poznańska and Podsiadły (not only in creative terms). And yet - a symbolic transition has been created between the two spaces... A synthesis of different elements has been achieved in Professor Christos Mandzios' programme, who has run the studio since 2005. In the general programme premises developed by the professor in 2012 for the diploma unit of the Sculpture studio No. 1/2, we read:

The main premise is to build and construct a student's artistic awareness, as well as its further and later open development... This involves exercising the perception, acquiring the ability to consciously formulate ideas and develop concepts, getting to know and mastering various methods of thinking and working, growing one's technological and workshop skills as well as experiencing and improving in organising and constructing forms of visual communication. It also concerns the general maturation of a person, their

dojrzwaniem osoby, jej wiedzy ogólnej, wrażliwości i możliwości artystycznych, które mogą się zsyntetyzować w szczególne i subtelne doznanie działania procesu twórczego.

W dalszej części tekstu znaleźć można przywołany fragment programu dla pracowni sformułowany przez prof. Alfredę Poznańską w roku 1991, a następnie rozwinięty przez Nią w roku 1999:

Studium modela jest wciąż żywym źródłem inspiracji mogących twórczo angażować poszczególnego studenta.(...) stanowi niezbędne doświadczenie w rzeźbiarskiej wiedzy o konstrukcji wewnętrznie spójnego obiektu przestrzennego. Obiekt przestrzenny zaś jest najbardziej istotną domeną nauczania i kultywowania rzeźbiarstwa, czyli zmysłowego doświadczenia i formowania rzeźbiarskiego.

Konsekwencją tak zdefiniowanych założeń jest mocne osadzenie programu studiów pracowni w tradycji rzeźbiarskiej, w której studium z natury jest punktem wyjścia dla studiowania rzeźby i drogą do nabycia umiejętności konstruowania bryły oraz budowania relacji przestrzennych. Równolegle do zadań studyjnych z modelem w ramach pracowni prowadzone są ćwiczenia tematyczne, które mają charakter tzw. ćwiczeń klauzurowych (czyli przeprowadzanych w ramach jednych zajęć) lub też są realizowane w formie tematów semestralnych. W ostatnich latach formułowanie tematów zadań semestralnych stało się również częścią procesu dydaktycznego. Podczas rozmów i korekt z każdym studentem indywidualnie definiowany jest zakres poszukiwań formalnych i koncepcyjnych oraz

general knowledge, sensitivity and artistic abilities, which can synthesize into a special and subtle experience of the creative process.

In the following part of the text one can find a fragment of the studio's programme formulated by Prof. Alfreda Poznańska in 1991 and later developed by her in 1999:

The study of a model is still a living source of inspiration that can creatively involve an individual student (...) it is a necessary experience in sculptural knowledge of the construction of an internally coherent spatial object. In turn, the spatial object is the most essential domain of teaching and cultivating sculpture, i.e. a sensual experience and sculptural formation.

The consequence of such defined premises is the fact that the studio's programme is firmly rooted in sculpture tradition, where the study of nature is the starting point for the study of sculpture and the way to acquire the skills of constructing solids and building spatial relations. Parallel to the studio tasks with a model, the studio also conducts thematic exercises, which are either in the form of the so-called „cloistered exercises” (i.e. conducted during a single class) or are carried out in the form of semester topics. In the recent years, the formulation of semester assignment topics has also become part of the teaching process. During discussions and corrections with each student, the scope of formal and conceptual research is defined individually, and the artistic problem is specified. This is a significant novelty in the didactic principles of the

określany jest problem plastyczny. Jest to istotne novum w założeniach dydaktycznych pracowni. Ów bardzo wymagający i czasochłonny proces wpływa jednak pozytywnie na umiejętność formułowania własnych założeń przez studenta, co ma duże znaczenie przy pracy nad dyplomem oraz w późniejszej samodzielnej działalności twórczej po ukończeniu studiów. Tu warto zacytować słowa prof. Leona Podsiadłego, który zapytany o program swojej pracowni, odpowiedział krótko: Program zależy od studentów...

W roku 2006 do pracowni dołączyła, jako asystentka, Magdalena Grzybowska – absolwentka pracowni, obecnie zatrudniona na stanowisku profesora uczelni. W roku 2007 z pracownią związał się również Marek Sienkiewicz – wcześniej asystent prof. Podsiadłego. Marek Sienkiewicz jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (obecny Uniwersytet Artystyczny). Ukończył kierunek rzeźba prowadzony przez prof. Jana Berdyszaka. Zatrudniony jest na stanowisku adiunkta.

Zespół Pracowni rzeźby 1/2

prof. Christos Mandzios
dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. ASP
dr Marek Sienkiewicz, ad.

jest w trakcie edytowania i formułowania kolejnych wersji programu nauczania.

studio. However, this very demanding and time-consuming process positively influences the student's ability to formulate their own assumptions, which is of a great value while working on their diploma and later, after graduation, in their independent creative activity. It is worth to quote the words of Prof. Leon Podsiadły, who, when asked about the programme of his studio, replied briefly: The programme depends on the students...

In 2006, Magdalena Grzybowska, a graduate of the studio and currently employed as a university professor, joined the studio as an assistant. In 2007, Marek Sienkiewicz joined the studio as well, having previously worked as Professor Podsiadły's assistant. Marek Sienkiewicz is a graduate of the Academy of Fine Arts in Poznań (now the University of Arts). He graduated from the Department of Sculpture under the supervision of Professor Jan Berdyszak. He is employed as an assistant lecturer.

Sculpture studio team 1/2

prof. Christos Mandzios
dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. of the Academy
dr Marek Sienkiewicz, ad.

is in the process of editing and formulating further versions of the curriculum

1/2

Pracownia rzeźby nr 4

Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych

prof. Aleksander Zyśko
dr Janusz Jasiński, as.

Pracownia prowadzi zajęcia z rzeźby dla studentów lat II-V kierunku rzeźba oraz dla studentów innych kierunków w ramach pracowni wolnego wyboru. Program pracowni zakłada osiągnięcie kompetencji ściśle zawodowych w pełnym wymiarze, tj. takiego poziomu umiejętności, które są potrzebne do wykonywania zadań rzeźbiarskich takich, jak np. głowa, popiersie czy pełna postać, łącznie z odlewem gipsowym, także w płaskorzeźbie. Ponadto, studenci realizują interpretacje motywu figury ludzkiej oraz prace własne, których założeniem jest kompozycja według dowolnie wybranej konwencji na podstawie własnego pomysłu.

Pracownia uczy studenta indywidualnej interpretacji motywu.

Studenci mają swobodę w wyborze obszarów zainteresowań co do motywów i tworzyw wykorzystywanych w swoich pracach. Program zajęć jest zindywidualizowany z założeniem ujawnienia się upodobań, talentu i głębszych zainteresowań studenta, które są rozwijane w trakcie studiów. Studenci kierunku rzeźba mogą wybrać pracownię od II roku studiów, ograniczeniem w zapisach jest liczba miejsc: maksymalnie do 9 osób.

Sculpture Studio No. 4

Department of Sculpture and Spatial Activities

prof. Aleksander Zyśko
dr Janusz Jasiński, as.

The studio conducts sculpture classes for students from years II-V of the sculpture programme, and for students of other faculties as a free choice studio as well. The programme of the studio assumes achieving strictly professional competences, i.e. such level of skills which is necessary to perform sculptural tasks, such as e.g. head, bust or a full figure, including plaster casting, also in relief. In addition to that, students create their interpretations of the human figure motif as well as their own works, the premise of which is a composition according to any convention based on their own idea.

The study teaches a student an individual interpretation of a motif.

Students are free to choose their own areas of interest when it comes to motifs and materials used in their works. The programme of classes is individualised, with the assumption that the student's preferences, talent and deeper interests will be revealed and developed during the studies. Students of the Department of Sculpture can choose this studio from the second year of studies, the enrolment is limited to a maximum of 9 students.

Pracownia rzeźby nr 5

Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych

dr hab. Maciej Albrzykowski, prof. ASP
dr Mariusz Kosiba

Sculpture Studio No. 5

Department of Sculpture and Spatial Activities

dr hab. Maciej Albrzykowski, prof. of the Academy
dr Mariusz Kosiba

Całokształt procesu osiągnięcia kompetencji w obszarze rzeźby jest systemowo podzielony na pięcioletni okres studiów. Po propedeutycznych/wprowadzających zajęciach na pierwszym roku, studentka/student, wybierając swoją pracownię, zetknie się z zadaniami gruntującymi a następnie rozszerzającymi już nabytą podstawową wiedzę i umiejętności. Następnie nauczy się świadomego wykorzystywania swoich kwalifikacji w projektowaniu i modelowaniu/organizowaniu nieużytecznych form/zdarzeń przestrzennych. Te „zastnienia” mają być osobistą oryginalną wypowiedzią, emanacją artystyczną.

Proces kształcenia odbywa się trzema równoległymi prowadzonymi ścieżkami, rozwijającymi – świadomość, sprawność manualną i sprawność intelektualną. Ścieżki te, mimo że równoległe i styczne, różnią się w przebiegu kolejnych lat studiów: natężeniem, stopniem trudności oraz procentowym udziałem w drodze do osiągnięcia ostatecznego celu.

Celem jest: świadomy, sprawny manualnie i intelektualnie artysta.

Świadomość rozumiana w tym przypadku jako zarówno orientacja w aktualnej koniunkturze, geopolityce,

The whole process of achieving competence in the field of sculpture is systemically divided into a five-year period of studies. After propaedeutic/introductory classes in the first year, the student, choosing my studio, will be confronted with tasks priming and then extending the already possessed basic knowledge and skills. They will then learn to consciously apply their skills in designing and modelling/organising non-utilitarian forms/spatial events. These 'occurrences' are meant to be a personal and original expression as well as an artistic emanation.

The learning process follows three parallel paths developing; awareness, manual and intellectual skills. Although these paths are parallel and tangential, they differ in the course of the later years of studies: in intensity, in the degree of difficulty and in the percentage share on the way to achieving the final goal.

The goal is: a conscious, manually and intellectually skilled artist.

In this case awareness is understood as both an orientation in the current economic situation, geopolitics, and civic relations on a micro- and macro-scale. As well as the awareness of the position and the role of

jak i relacjach obywatelskich mikro- i makroskali. Również świadomość pozycji i roli kultury (plastyki oraz innych dziedzin sztuki) w społeczności ludzkiej. Rozpoznanie własnych możliwości i adekwatne wykorzystanie umiejętności oraz użycie właściwych środków celem osiągnięcia zamierzonego odbioru dzieła, w tym jego reperkusji.

Sprawność, zarówno manualna jak i intelektualna w dużym stopniu już jest zdeterminowana predyspozycjami; jednak – jak wiemy, praca, praca, praca często wymieniana jako immanentna składowa sukcesu. Jestem przekonany doświadczeniem, że dobierając indywidualnie proporcje tych umownych ścieżek oraz wartość nurtu można osiągnąć więcej niż zamierzony początkowo cel.

Zawierając „pakt”, podejmujemy się obopólnego wysiłku, rozwijającego nie tylko już znane umiejętności, ale również przy pewnej dozie zaufania zbliżymy się do szansy na odkrycie dotąd nieujawnionych „talentów”. Cenię TALENT i pragnę go pielęgnować, by mógł olśnić i zadziwiać również posiadacza.

culture (fine arts and other artistic fields) in human society. Recognising one's own abilities, using appropriate skills and means to achieve the intended reception of a work, including its repercussions.

Efficiency, both manual and intellectual, is to a large extent already determined by predispositions; however, as we know work, work, work is often mentioned as an integral component of success. I am convinced by my experience that by individually adjusting the proportions of these conventional paths and the rapidity of a current, one can achieve more than the initially intended goal.

By entering into a "pact", we undertake a mutual effort developing not only already known skills but also, with a certain amount of trust, we come closer to the chance of discovering unrevealed "talents". I value TALENT and want to nurture it so that it can dazzle and amaze its owner as well.

5

Pracownia rzeźby nr 16

Katedra Rzeźby i Działań Przestrzennych

**prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska
dra Karolina Freino, ad.
mgr Elżbieta Leszczyńska-Szlachcic, as.**

Celem nauczania jest wykształcenie w zakresie sztuk plastycznych rzeźbiarza, dysponującego wysoką świadomością artystyczną i warsztatem twórczym, pozwalającym w przyszłości prowadzić własną praktykę artystyczną. Studenci w trakcie studiów nabywają umiejętność wykonywania rzeźb, obiektów, instalacji przestrzennych w różnych technikach i materiałach w zależności od koncepcji plastycznej. Na podstawie prowadzonych zadań i ćwiczeń uświadamia się studentom różnicę między zagadnieniem podobieństwa zewnętrznego a konstruowaniem formy rzeźbiarskiej. Zapoznają się oni z językiem znaczenia pojęć, nabywają umiejętności wnikliwej obserwacji, poznania formy przez analizę i twórcze posługiwanie się procesem syntezy w trakcie realizacji kompozycji i układów przestrzennych. Program zakłada rozwijanie twórczej postawy studenta wobec natury i życia.

Podstawowym zadaniem pracowni jest kameralna jak i zespołowa praca ze studentem, podczas której rozwijają się indywidualne zdolności formułowania swoich zamysłów w sposób dociekliwy i odkrywczy. Ma to na celu kształtowanie twórczej i otwartej osobowości artystycznej, świadomej własnej tożsamości. Dyplom jest autorską wypowiedzią studenta na postawione przez siebie zagadnienie. Jest sprawdzianem zdobytej wiedzy, umiejętności i kompetencji.

Sculpture Studio No. 16

Department of Sculpture and Spatial Activities

**prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska
dra Karolina Freino, ad.
mgr Elżbieta Leszczyńska-Szlachcic, as.**

The goal of the programme is to educate a sculptor in the field of fine arts who possesses an artistic awareness on a high level and a creative technique which will enable them to have their own artistic practice in the future. In the course of the studies, students acquire the ability to create sculptures, objects and spatial installations using various techniques and materials depending on the artistic concept. On the basis of various assignments and exercises, students become aware of the difference between the issue of external similarity and the construction of a sculptural form. They become acquainted with the language of meaning of concepts, acquire skills of careful observation, cognition of form through analysis and creative use of the synthesis process during the implementation of compositions and spatial arrangements. The programme assumes the development of the student's creative attitude towards nature and life.

The main premise of the studio to work with the student individually as well as in a team, developing the individual's ability to formulate their own ideas in an inquisitive and exploratory manner. This is aimed at shaping a creative and broad artistic personality that is aware of its own identity. The diploma is the student's own statement on a topic set by the student. It is a test of the acquired knowledge, skills and competences.

Pracownia Małej Formy i Medalierstwa, 302

dr hab. Mateusz Dworski, prof. ASP

*...Tworzysz po to, by w dziele swoim poznać
KSZTAŁT i DOSKONAŁOŚĆ RZECZY...¹*

Powyższe motto to esencja spojrzenia na sztukę, jak również sugestywna formuła tego, co chciałbym przekazać studentom podczas zajęć w pracowni 302. Od roku 2017 prowadzę Pracownię Medalierstwa i Małej Formy wraz z asystentem mgr. Marcinem Michalakiem. Kierujemy się podstawową wykładnią: poszanowaniem tradycji i klasycznych wartości w sztuce oraz akademickim etosem pracy. Nie oznacza to, iż w ramach programu pracowni nie ma miejsca na swobodne myślenie. Wręcz przeciwnie, nauczanie myślenia plastycznego, pewnej dozy dyscypliny oraz podstaw rzeźbiarskiego warsztatu to strategiczna zasada formowania młodych artystów.

Oczywiście, kładziemy nacisk na medalierstwo i małą formę rzeźbiarską, które obecnie stały się elitarnym zajęciem, niestety – cokolwiek zapomnianym. Wykładnia pracowni 302 jest uniwersalna i daje możliwości szerokiego rozwoju twórczego oraz szansę na uzyskanie tytułu magistra, bowiem pracownia ma status pracowni dyplomującej.

¹ Karel Čapek (1890-1938), *Osiem twarzy mistrza Foltyna*, powieść niedokończona, 1938.

Small Form Studio and Medallion Art, 302

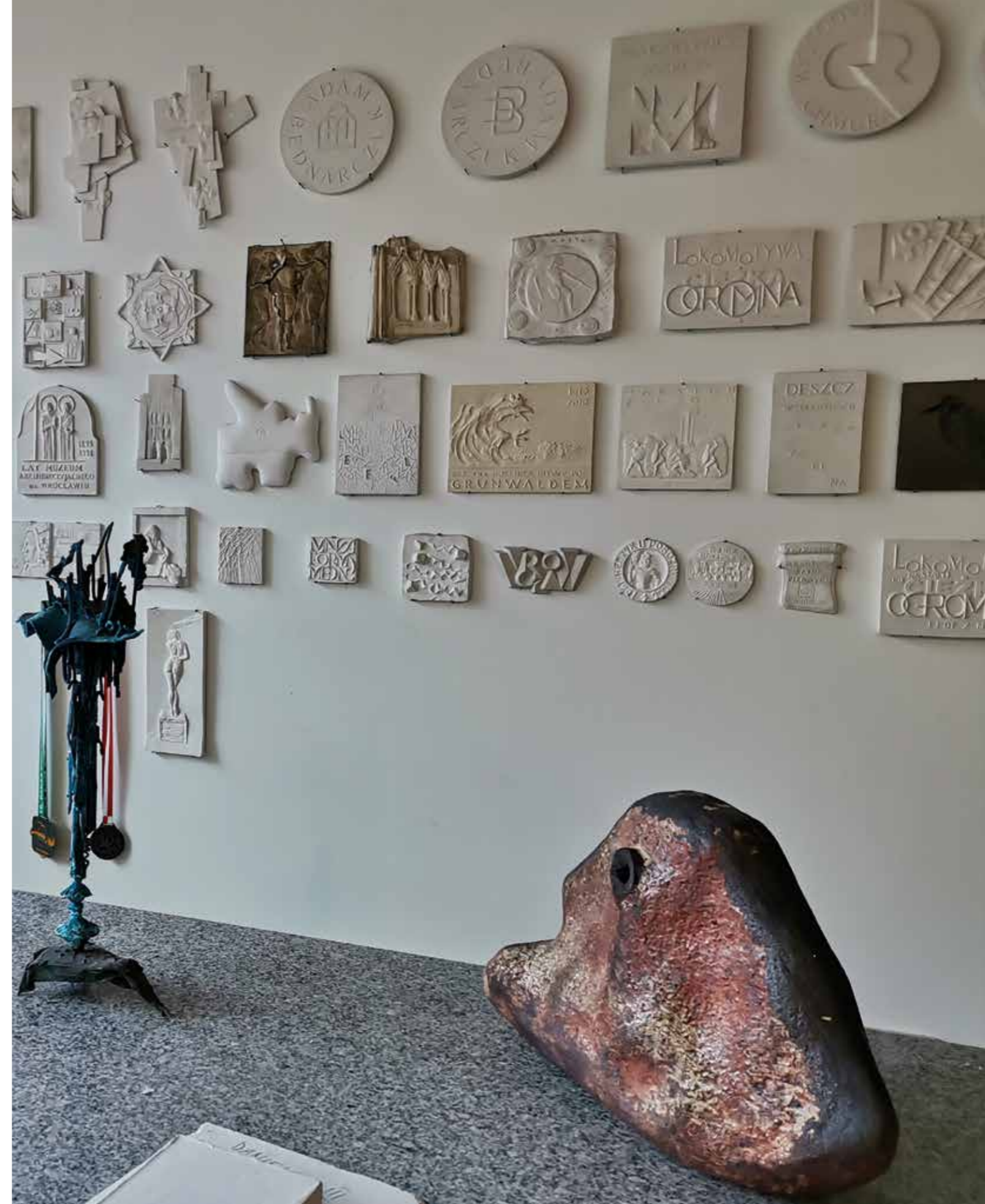
dr hab. Mateusz Dworski, prof. of the Academy

*...You create in order to know in your work
THE SHAPE AND PERFECTION OF THINGS...¹*

The above motto is the essence of my outlook on art, as well as a suggestive formula for what I would like to convey to students during MY classes in the studio 302. I have been leading the Medallion Art and Small Form Studio together with my assistant mgr. Marcin Michalak since 2017. We are guided by a basic idea: respect for tradition and classical values in art and an academic work ethos. This does not mean that there is no room for free thinking within the studio programme—quite the contrary. Teaching artistic thinking, a certain amount of discipline and the basics of the sculptor's workshop is a strategic principle of forming young artists.

Naturally, we put the emphasis is on the medallion art and small sculptural forms, which have now become an elite activity, unfortunately somewhat forgotten. The interpretation of the studio 302 is universal and provides opportunities for broad creative development and a chance to get a master's degree, as the studio has the status of a diploma unit.

¹ Karel Čapek (1890-1938), *Eight Faces of Master Foltyn*, an unfinished novel, 1938.

Dyplomanci / Diplomates:

24/ Aleksandra Bojarowska

26/ Barbara Całkowska

28/ **Marcin Forsiewicz** wyróżnienie/ recognition

32/ Magdalena Grabiec

34/ Karolina Groń

36/ Aleksandra Klimowska

38/ Adrianna Lach-Lewandowska

40/ Viktoriia Lutsiv

42/ Marta Semkowicz

44/ Jarosław Słomski

46/ Ewa Spiak

48/ Katarzyna Wcisło

50/ Albert Wrotnowski

52/ Klaudia Wydra

54/ Nikola Zych

Art in Context Studio

56/ Magdalen Chua (Singapore)

58/ Cara DiStefano (USA)

60/ Sam Stevens (USA)

Aleksandra Bojarowska

Pracownia rzeźby nr 4
Promotor: prof. Aleksander Marek Zyśko

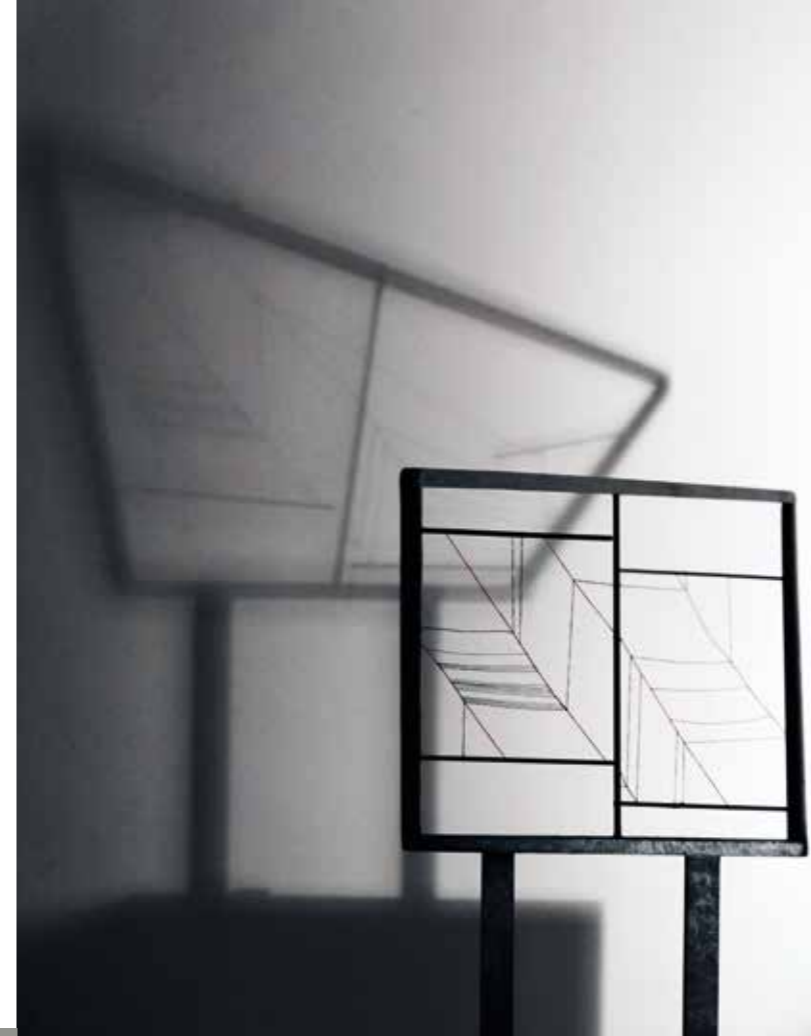
Proces i dekonstrukcja

Realizacja pracy ukazuje zależność pomiędzy ładem i chaosem, poprzez zatrzymanie w czasie procesu, w którym dokonuje się dekonstrukcja. Pokazałam to na przykładzie uprzestrzennienia geometrycznych kompozycji rysunkowych, które wykorzystują punkt zbiegu, dzięki czemu zachowują swój pierwotny wygląd pośród formy przestrzennej.

Sculpture Studio No. 4
Supervisor: prof. Aleksander Marek Zyśko

Process and deconstruction

The realisation of the work shows the relationship between the order and the chaos, by stopping the proces in time in which deconstruction takes place. I have shown this on the example of the spatialisation of the geometric drawing compositions that use a covergnance point, thanks to which they retain their original appearance in the midst of a spatial form.

Barbara Całkowska

Pracownia rzeźby nr 4
Promotor: prof. Aleksander Marek Zyśko

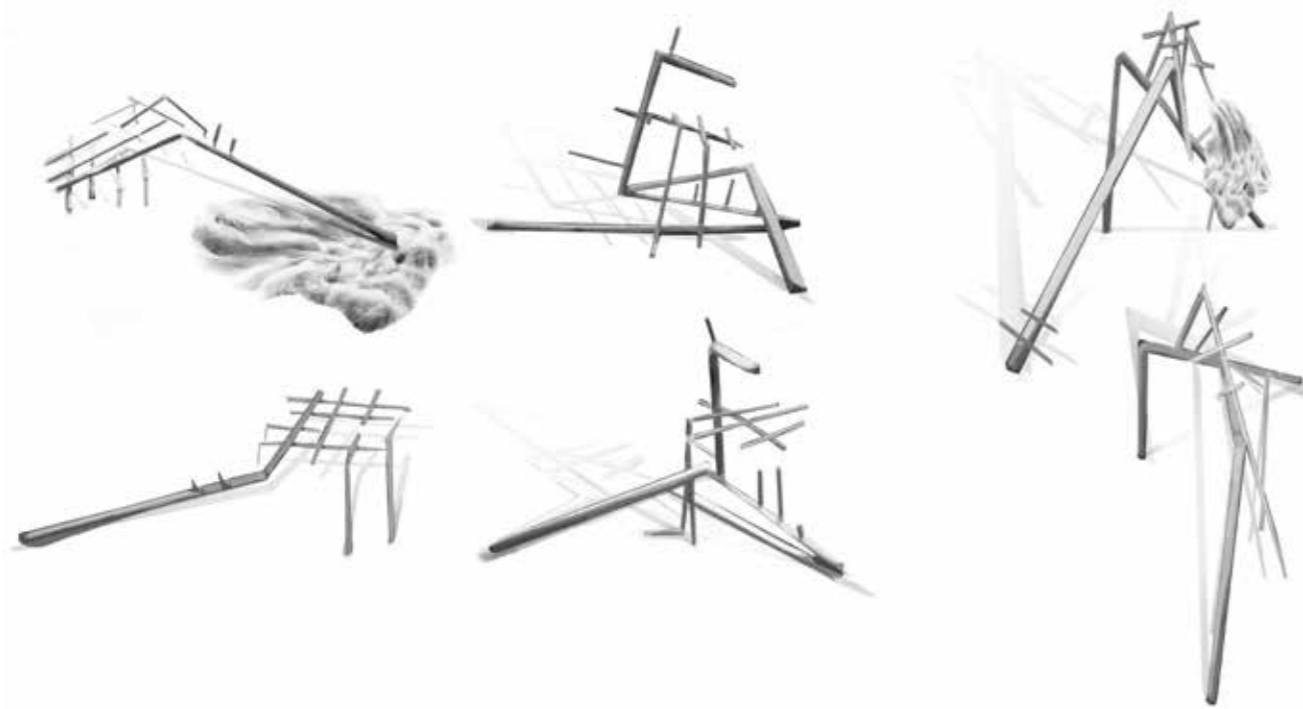
Zniekształcenie jako forma subwersji

Celem pracy jest przedstawienie procesu subwersji, rozumianego jako „odwracanie znaczeń”, zachodzącego poprzez celowe zastosowanie rozmaitych technik zniekształcenia, dostępnych artystom sztuki współczesnej. Praca dyplomowa składa się z trzech metalowych rzeźb i przedstawia proces ewolucji poprzez transformację formy. Klatka przekształca się ze zwykłego przedmiotu w „żywe stado”, chępiące się zdobyczą. Geometryczna rzeźba stoi w kontraście z futrem symbolizującym delikatność natury.

Sculpture Studio No. 4
Supervisor: prof. Aleksander Marek Zyśko

Distortion as a form of subversion

The aim of the work is to present the process of subversion, understood as „inversion of meanings”, taking place through the deliberate application of various techniques of distortion available to contemporary art artists. The diploma thesis consists of three metal sculptures and presents the process of evolution through the transformation of form. The cage transforms from an ordinary object into a „living herd”, flaunting its prey. The geometric sculpture stands in contrast to the fur symbolizing the delicacy of nature.

Marcin Forsyewicz wyróżnienie/ recognition

Pracownia rzeźby nr 1/2

Promotorzy: prof. Christos Mandzios;
dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. ASP;
dr Marek Sienkiewicz, ad.

Wobec kształtów przestrzeni

Celem tej pracy jest badanie Przestrzeni. Autor, inspirując się Naturą, stosuje w doświadczeniach zasady wywiedzione z Geometrii. Dąży do osiągnięcia jedności twórczego dzieła z otoczeniem, z miejscem, z Przestrzenią. Prace realizuje zarówno w nurcie abstrakcji geometrycznej, jak i organicznej. Zwraca uwagę na przemianę, dopatrując się w niej właśnie wspólnej cechy abstrakcji geometrycznej i organicznej. Przemiana realizowana w jego pracach przedstawia Przemianę.

Sculpture Studio No. 1/2

Supervisors: prof. Christos Mandzios;
dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. of the Academy;
dr Marek Sienkiewicz, ad.

Facing the shapes of space

The aim of this work is to explore Space. The author, inspired by Nature, applies principles derived from Geometry to his experiments. He strives to achieve the unity of the created work with its surroundings with Place and with the Space. His works are both geometric abstraction and organic abstraction. He pays attention to transformation, seeing in it a common feature of a geometric and an organic abstraction. The transformation realised in his works shows Transformation.

Magdalena Grabiec

Pracownia rzeźby nr 16
Promotor: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska

Migracje. Twórczy komentarz do zmiany

Praca dyplomowa Magdaleny Grabiec pt. *Migracje* składa się z cyklu prac, dwóch obiektów rzeźbiarskich: pracy absolutoryjnej pt. *Która strona?* oraz interaktywnego obiektu pt. *Migracje pionowe 2020* z zestawem czterech grafik wykonanych metodą sitodruku pod tym samym tytułem. *Migracje pionowe 2020* są wynikiem koszmarów autorki związanych z napiętą sytuacją polityczną pomiędzy Stanami Zjednoczonymi, a Iranem, która miała miejsce na początku stycznia 2020 roku. Przeniesienie sennych obrazów w przestrzeń, zaowocowało powstaniem interaktywnego obiektu wzorowanego na grze w Jengę, składającego się z 194 elementów pokrytych flagami 194 krajów uznanych przez ONZ. Rzeźba ukazuje niepewność czasów w jakich żyjemy, na jak niestabilnym podłożu opiera się nasza cywilizacja.

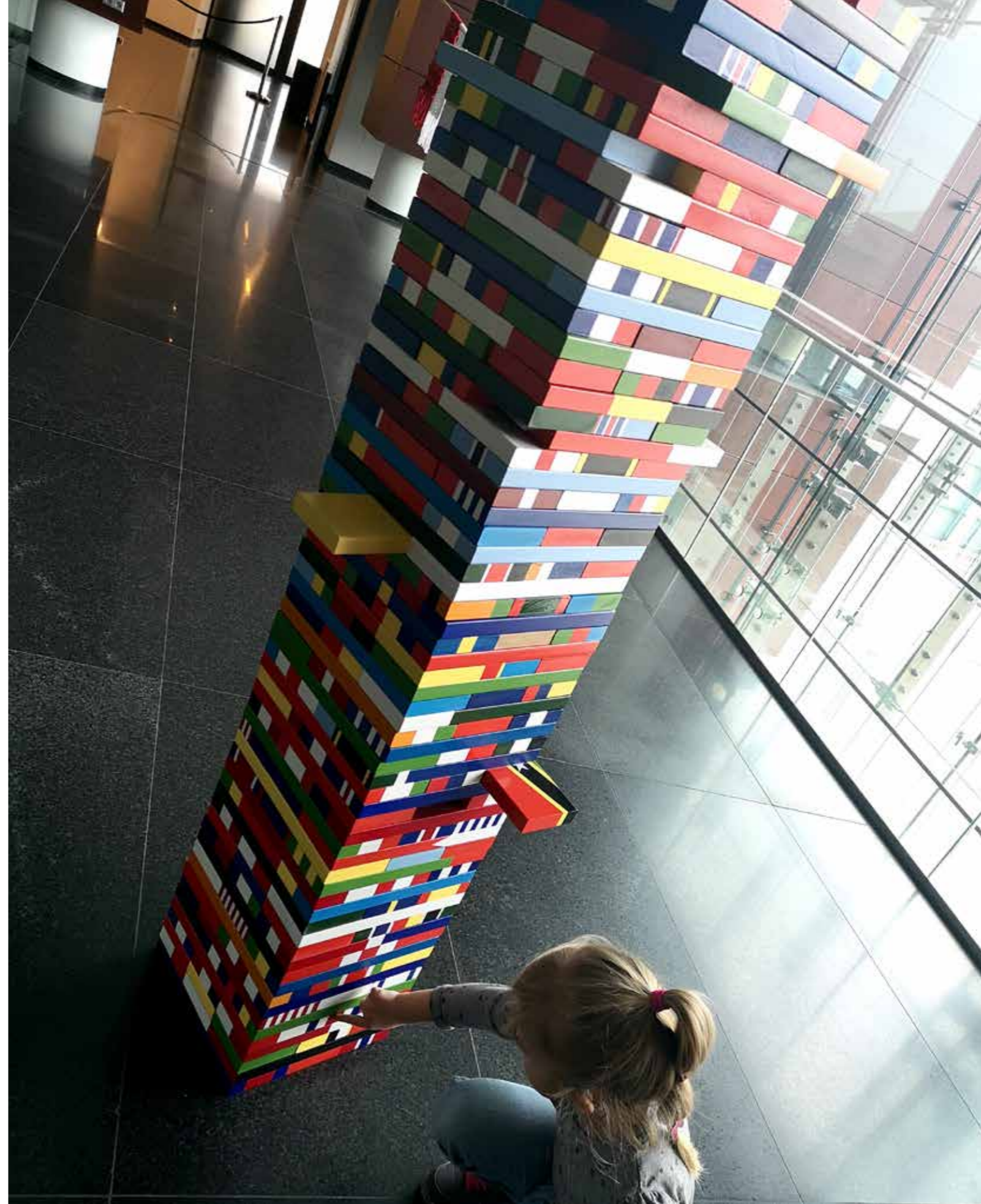
Natomiast praca absolutoryjna *Która strona?* wykonana w styczniu 2020 roku, ukazuje flagę Polski wykonaną metodą makramy osadzoną na przeskalowanym drzewcu, gdzie obie części, część biała i czerwona uplecione są osobno. Obiekt ten ukazuje symboliczny podział Polski którego obecnie doświadczamy.

Sculpture Studio No. 16
Supervisor: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska

Migrations. Creative commentary on change

The thesis *Migrations* consists of a series of works, two sculptural objects: the graduation work *Which Side?* and the interactive object *Vertical migrations 2020* with a set of four graphics, made with the screen printing method, with the same title. *Vertical Migrations 2020* is the result of the author's nightmares related to the tense political situation between the United States and Iran at the beginning of January 2020. Transferring the images from her dreams into space resulted in the creation of an interactive object modelled on a game of Jenga, consisting of 194 elements, covered with the flags of 194 countries recognised by the United Nations. The sculpture shows the uncertainty of the times we live in; how our civilisation is built on unstable ground.

On the other hand, the work *Which Side?* (January 2020) shows the flag of Poland, made with the macramé method, mounted on a scaled-down spar on which the two parts: white and red, are braided separately. The object shows the symbolic division of Poland that we are currently experiencing.

Karolina Groń

Pracownia rzeźby nr 5
Promotor: dr hab. Maciej Albrzykowski, prof. ASP

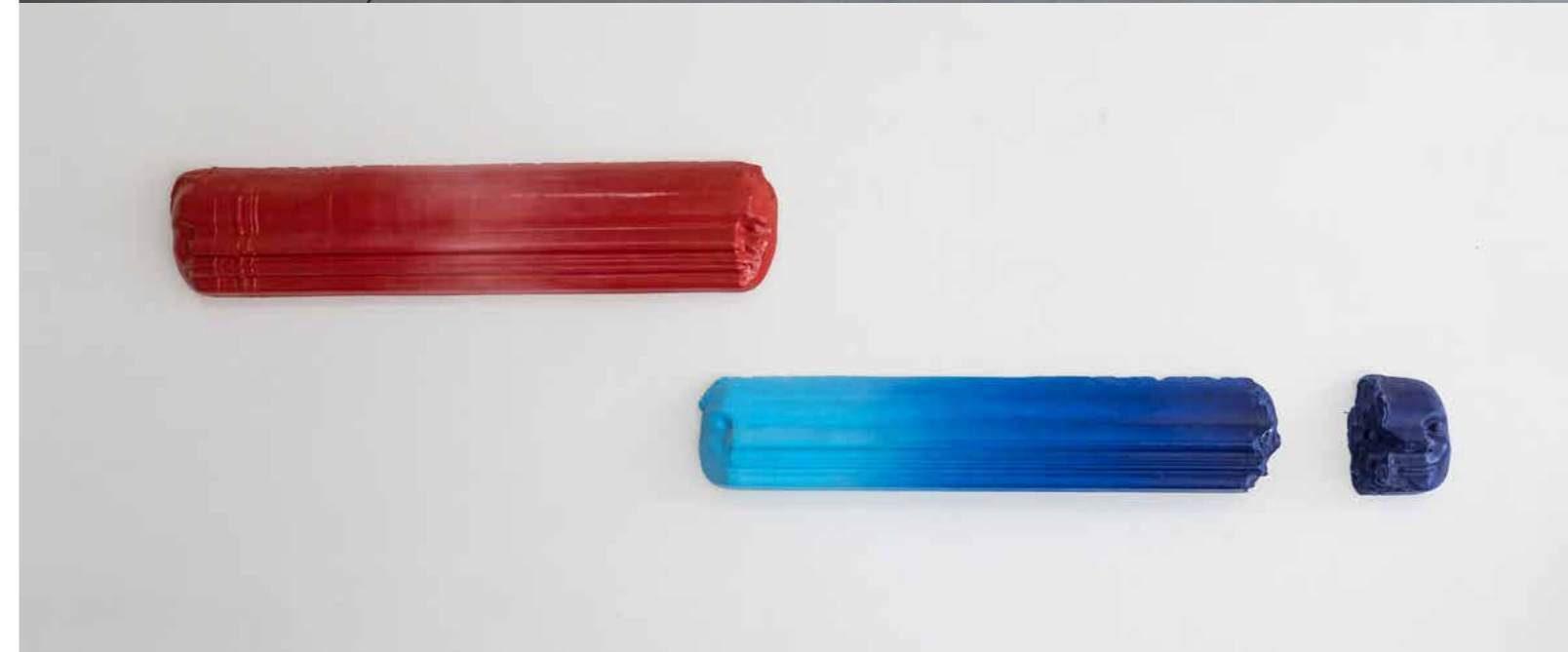
Autoportret – wędrówka w głąb siebie poliester, 170×47×264 cm

Portretując siebie, zależało mi na oddaniu ulotności czasu, pokazaniu, że coś, co właśnie się zaczęło – właśnie się skończyło, taki obraz symetrycznego trwania i przemijania. Dopiero utrata bliskiej mi osoby zwróciła moją uwagę na czas, jego beznadziejną nietrwałość w obliczu trwania i straty. Obsesyjna analiza każdej chwili oraz potrzeba jej zatrzymania stały się przyczynkiem, jednym z wielu, do stworzenia tej pracy. Chciałam uwiecznić moment przejścia z teraźniejszości do przeszłości, tego jak krucha i niestała jest emocja i jak pochłania ją czas, jednocześnie deprecjonując pojęcia początku i końca.

Sculpture Studio No. 5
Supervisor: dr hab. Maciej Albrzykowski,
prof. of the Academy

Self-portrait – wandering within oneself polyester, 170×47×264 cm

While portraying myself, I wanted to convey the transience of time, to show that something that had just begun had come to end, an image of symmetrical duration and passing. It was only the loss of a person close to me that drew my attention to time, its hopeless impermanence in the face of continuance and loss. The obsessive analysis of each moment and the need to stop it became the reason, one of many, for creating this work. I wanted to capture the moment of transition from the present to the past, how fragile and unstable an emotion is and how it is consumed by time, while depreciating the notions of beginning and end.

Aleksandra Klimowska

Pracownia rzeźby nr 16

Promotorzy: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska,
aneks z malarstwa: prof. Marek Jakubek

Wewnętrzne krajobrazy jako źródło inspiracji

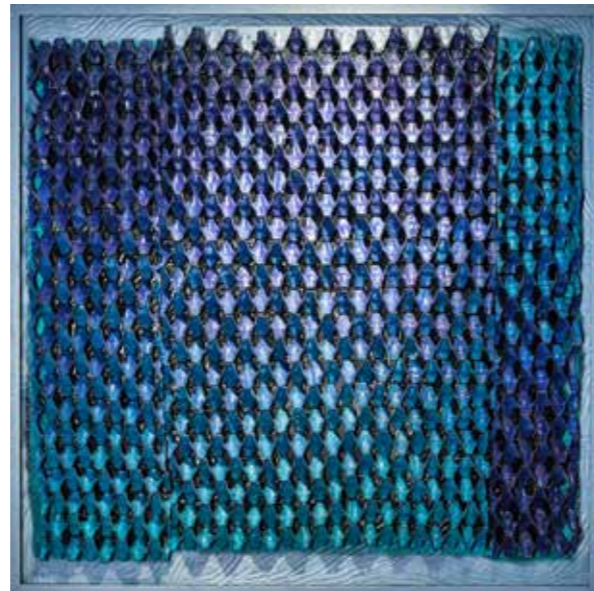
Wyraźnie organiczne formy ceramiczne oraz bogate struktury obrazów odwołują się w sposób oczywisty do kształtów stworzonych przez naturę. Zostały one celowo zestawione ze zmnożonymi elementami geometrycznymi instalacji. Abstrakcyjne formy budują wrażenie obiektów wyrwanych z ich pierwotnego, związanego z wodą i światem podwodnym kontekstu. Zostają one przeniesione w diametralnie inną rzeczywistość życia w mieście, pośród solidnej architektury, uporządkowanej i nieruchomej na tle zmiennego pejzażu morza.

Sculpture Studio No. 16

Supervisors: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska,
appendix in painting: prof. Marek Jakubek

Inner landscapes as a source of inspiration

The distinctly organic ceramic forms and rich structures of the paintings clearly refer to shapes created by nature. These have been deliberately compared with the multiplied geometric elements of the installation. Abstract forms create the impression of objects torn out of their original context related to water and the underwater world. They are transferred into a diametrically different reality of city life among solid architecture, structured and motionless against the background of the ever-changing landscape of the sea.

Adrianna Lach-Lewandowska

Pracownia rzeźby 1/2

Promotor: dr hab. Magdalena Grzybowska,
prof. ASP

Interpretacje przestrzenności – miejsce jako rzeźba

Wystawa dyplomowa to trzy oddzielne instalacje, odwołujące się do tematu. Miejsca – jako konkretne odnośniki na mapie, osoby czy wspomnienia – nie są trwałe. Praca magisterska to próba ich utrwalenia. *Popatrz sobie* to sytuacja, która odwołuje się do bierności pokolenia wobec aktualnych wydarzeń na świecie. Lekkość leżaka, kojarzącego się z wakacjami i obojętnością wobec otoczenia, zestawiona jest z dwoma korespondującymi ze sobą obiektami.

Druga instalacja *Co potem?* to interpretacja klepsydry, zaznaczająca aspekt wymykania się czasu. Kształt piaskownicy nawiązuje do konkretnego miejsca z czasu dzieciństwa. Połączenie symboli ma wskazywać na nieustanność przemijania czasu i ulotność miejsc.

Trzecia instalacja to *Teraz, zawsze*. Przestrzeń eksperymentalnie zbudowana z kartonów to próba stworzenia bezpiecznej enklawy w czasie trwania wystawy.

Sculpture Studio No. 1/2

Supervisor: dr hab. Magdalena Grzybowska,
prof. of the Academy

Interpretations of spatiality – place as sculpture

The diploma exhibition consists of three separate installations which refer to the theme. Places - as specific points on a map, people or memories - are not permanent. The masters degree piece is an attempt to record them. *Take a look* is a situation that refers to the inactivity of a generation in the face of current world events. The lightness of a deck chair, associated with holidays and indifference to the surroundings, is juxtaposed with two corresponding objects.

The second installation *What's next?* is an interpretation of the hourglass, marking the aspect of time slipping away. The shape of the sandbox refers to a specific place from childhood. The combination of symbols is meant to point to the continuity of the passing time and the transience of places.

The third installation is called *Now, Always*. The space experimentally built from cardboard boxes is an attempt to create a safe enclave during the exhibition.

Viktoriiia Lutsiv

Pracownia rzeźby nr 16
Promotorzy: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska

Ideał

Prezerwatywy w kształcie *Venus* z *Willendorfu*. Uważam, że proces tworzenia takiego gadżetu jak prezerwatywa jest podobny do tworzenia ideałów – ściągania formy z „płodnej idei”, tworząc przy tym dużo „antyplodnych, jednorazowych kopii”. Podobnie jak prezerwatywa, pojęcie to ściągaa odpowiedzialność za własne życie: „zrób tak, jak mówi ci ideał i będziesz szczęśliwy, unikniesz niechcianego”, czyli unikanie ciąży jako symboliczne unikanie odpowiedzialności za nowe życie. *Venus* z *Willend* uważa się za symbol płodności, mi przypomina ona ideał i przedstawienie kobiety w mojej rodzinie. Obfite kształty, fryzurę podobną do loków mamy i babci, a co najważniejsze: status opiekunki rodziny i koncentrowania swojego życia wokół niej. Ona jest moją PraMatką, lecz proces bezmyślnego naśladowania wartości, które ona utożsamia, nie daje się rozwijać.

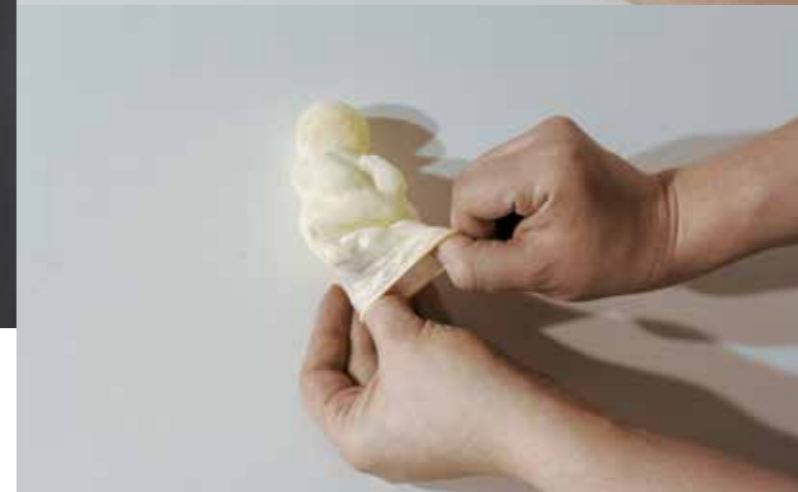
Podobne procesy odbywają się w mediach społecznościowych, modzie, prasie popularnej. Pokazuję własny Ideał, tworząc sklep z nim, ironicznie naśladowując kulturę tworzenia i jego sprzedawania.

Sculpture Studio No. 16
Supervisors: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska

The Ideal

Condoms in the shape of *Venus from Willendorf*. I believe that the process of creating a gadget like a condom is similar to the creation of ideals - pulling the form from a 'fertile idea', while creating lots of 'anti-fertile, disposable copies'. Like a condom, the concept takes away the responsibility for one's own life: "do as the ideal tells you and you will be happy, you will avoid the unwanted", i.e. avoiding pregnancy as a symbolic avoidance of responsibility for a new life. *Venus of Willend* is believed to be a symbol of fertility. To me she resembles the ideal and representation of a woman in my family. The generous curves, the curly hairstyle similar to my mother's and grandmother's and most importantly the status of being the caretaker of the family and focusing your life around her. She is my PraMother but the process of thoughtlessly imitating the values she embodies is not allowed to develop.

Similar processes take place in social media, fashion, the popular press. I showcase my own Ideal by creating a shop with it, ironically imitating the culture of creating and selling it.

Marta Semkowicz

Pracownia Małej Formy i Medalierstwa
Promotor: dr hab. Mateusz Dworski, prof. ASP

Akt, sex i nagość – między sztuką a erotyką. W hołdzie Egonowi Schiele

Tworzę akwarele, rysunki oraz małą formę rzeźbiarską. Fascynuje mnie tematyka związana z ciałem, które uważam za najważniejszy punkt odniesienia dla każdego człowieka. Ciało jest przecież źródłem naszych radości i cierpień. Zresztą, w pewnym sensie cała nasza egzystencja dokonuje się przy udziale ciała. W mojej sztuce próbuję mówić o erotycznym aspekcie ludzkiej cielesności. Sądzę, że nasza vitalność łączy się ściśle z seksualnością – pożądamy, a w związku z tym jesteśmy skłonni do ogromnego wysiłku, by zdobyć obiekt naszych pragnień. Jeżeli sztuka jest tak naprawdę sublimacją pożądania, to w mojej pracy artystycznej odwołuję się do samego rdzenia twórczych doświadczeń.

Właśnie dlatego interesuje mnie ciało. Z jednej strony – jest ono źródłem przyjemności, z drugiej – cierpienia i smutku. Niezaspokojone pragnienia lub przeciwnie – nadmierne żądze – mogą prowadzić do traumy i zagubienia. Choć w mojej sztuce celebruję doświadczenia erotyczne, to nie zapominam, że czasami wiążą się ze znaczną goryczą. Ciało jest dla mnie kształtem życia, a za artystyczną interpretację tego kształtu uważam akt. Jest on symbolicznym obrazem życia jednostki, ponieważ w wymiarze indywidualnym ciało stanowi odbicie naszych przeżyć. Natomiast teoria aktu, czy w ogóle powstanie tej formy sztuki, wiele mówi o samej ludzkości. Po prostu, dążymy do nagości, która jest przecież naszym naturalnym stanem.

Praca dyplomowa jest hołdem dla Eгона Schiele – artysty, który przy pomocy pędzla czy ołówka potrafił w mistrzowski sposób przedstawiać emocje. Był on w stanie ukazać nie tylko intrygujące kształty, lecz także uwiecznić stan psychiczny oraz emocje portretowanej osoby. Dzięki temu, jego twórczość zmusza nas do refleksji nad tym, co tak naprawdę jest ważne i piękne. Podobnie jak Egon, zaglądam w głąb siebie, tworząc autoportrety. W ten sposób chcę wyrazić moją wizję świata oraz moje z tym światem zmagania.

Small Form Studio and Medallion Art.
Supervisor: dr hab. Mateusz Dworski, prof. of the Academy

The nude, sex and nudity – between art and eroticism. In tribute to Egon Schiele

I create watercolours, drawings and small sculptural forms. I am fascinated by the themes related to the body, which I consider to be the most important point of reference for every individual. After all, the body is the source of our joys and sorrows. In a way, our whole existence takes place with the help of the body. In my art, I try to talk about the erotic aspect of human carnality. I think that our vitality is closely connected with sexuality – we desire, and therefore we are inclined to make an immense effort to obtain the object of our longing. If art is really the sublimation of desire, then in my artistic work I refer to the very core of creative experience.

This is precisely why I am curious about the body. On the one hand, it is a source of pleasure, on the other, of suffering and sorrow. Unfulfilled desires or, on the contrary, excessive lusts, can lead to trauma and confusion. Although I celebrate erotic experiences in my art, I do not forget that they sometimes involve significant bitterness. I regard the body as the shape of life, and I consider the nude to be an artistic interpretation of this shape. It is a symbolic representation of an individual's life, because in the personal dimension, the body is a reflection of our experiences. But the theory of the nude, or the rise of this art form in general, says a lot about humanity itself. Quite frankly, we aspire to nudity, which is, after all, our natural state.

The diploma piece is a tribute to Egon Schiele - an artist who was able to represent emotions in a masterful way with a brush or pencil. He was able not only to depict intriguing shapes, but also to capture the mental state and emotions of the portrayed person. Thanks to this, his work makes us contemplate what is really important and beautiful. Like Egon, I look inside myself when I create self-portraits. In this way, I want to express my vision of the world and my struggles with it.

Jarosław Słomski

Pracownia rzeźby nr 16
Promotor: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska,

**Pamięć operacyjna.
Konstruowanie tożsamości
i ruchomy Heimat.**

Instalacja *Bały* składa się z ośmiu firan o wymiarach 6×5,6 m. Znajdujący się w Pyskowicach (niem. Peiskretscham) przepust kolejowy budowany był w latach 1942–1944 przez pracowników przymusowych z Obozu Pracy Przymusowej dla ludności żydowskiej oraz jeńców wojennych i miał stanowić część największego węzła kolejowego w tej części Europy. Na przełomie marca i kwietnia 1944 roku przerwano prace, obozy zamknięto, a więźniów przeniesiono do obozu Blechhammer w Sławięcicach. Pozostały wielkie konstrukcje, które dzisiaj są udomowione i służą celom rekreacyjnym.

Sculpture Studio No. 16
Supervisor: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska,

**Operational memory.
Constructing identity
and the mobile Heimat**

Bała's installation consists of eight curtains measuring 6×5.6 metres. The railway culvert in Pyskowice (German: Peiskretscham) was built between 1942 and 1944 by forced workers from the Forced Labour Camp for Jews and prisoners of war and was to be part of the largest railway junction in this part of Europe. In March/April 1944 work was stopped, the camps were closed, and the prisoners were transferred to the Blechhammer camp in Sławięcice. The large structures that remained have been now domesticated and used for leisure purposes.

Ewa Spiak

Pracownia rzeźby nr 16

Promotor: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska,

Praktyki graniczne sztuki

Przy pomocy programu komputerowego odtwarzam tradycyjny proces kreowania postaci ludzkiej w rzeczywistości wirtualnej. Głównym celem pracy jest wywołanie iluzji ożywienia przedmiotu. Stworzyłam relacje pomiędzy ułomnymi przedmiotami rzeczywistymi a ideałem, którego obraz jest rzucony na ścianę przed nimi. Wykonana przeze mnie postać wirtualna nie jest wierną kopią rzeczywistości. Całość jest gładka i pozbawiona faktur, w przeciwieństwie to wydrukowanych kopii, które są chropowate. Instalacja przedstawia pięć około piętnastocentymetrowych nagich kobiet, którym wydruk trójwymiarowy nadaje cechy indywidualne. Punktem wyjścia instalacji jest kobiecy akt, bazujący na wypracowanym przeze mnie kanonie piękna, zgodnym z wymogami popkultury. Szarą figurę cechuje największa ilość mankamentów, takich jak niedodrukowane palce czy bardzo wyraźna faktura, która przywodzi na myśl słoje drewna. Kolor ten wybrałam ze względu na to, że jest on najczęściej używany podczas rzeźbienia w 3D. Gładki render, będący dominującym elementem instalacji, jest również w tym kolorze. Figura zwrócona jest ku swojemu wyświetlanemu pierwowzorowi. Poza kobiet sprawia wrażenie, jak gdyby przyglądały się sobie nawzajem. Pozostałe postaci stoją w oddzielnej grupie, są w zdecydowanych i jednolitych barwach, w jakich najczęściej występuje filament – tworzywo używane w procesie drukowania przestrzennego. Użyte kolory to fioletowy, biały i pomarańczowy.

Interesuje mnie problem ideału piękna. Z jednej strony – jest to naturalne dążenie do tworzenia wizualnie przyjemnych przedmiotów, z drugiej – zakłamywanie rzeczywistości. Takie dążenie do jakiegoś kanonu piękna często jest skazane z góry na porażkę, a niepowodzenie wywołuje frustrację. Upiększając, można też łatwo przekroczyć granicę kiczu. Wykorzystuję metodę druku 3D, by połączyć swoje zainteresowania i z łatwością zwielokrotnić pracę, co nadaje jej produkcyjny charakter.

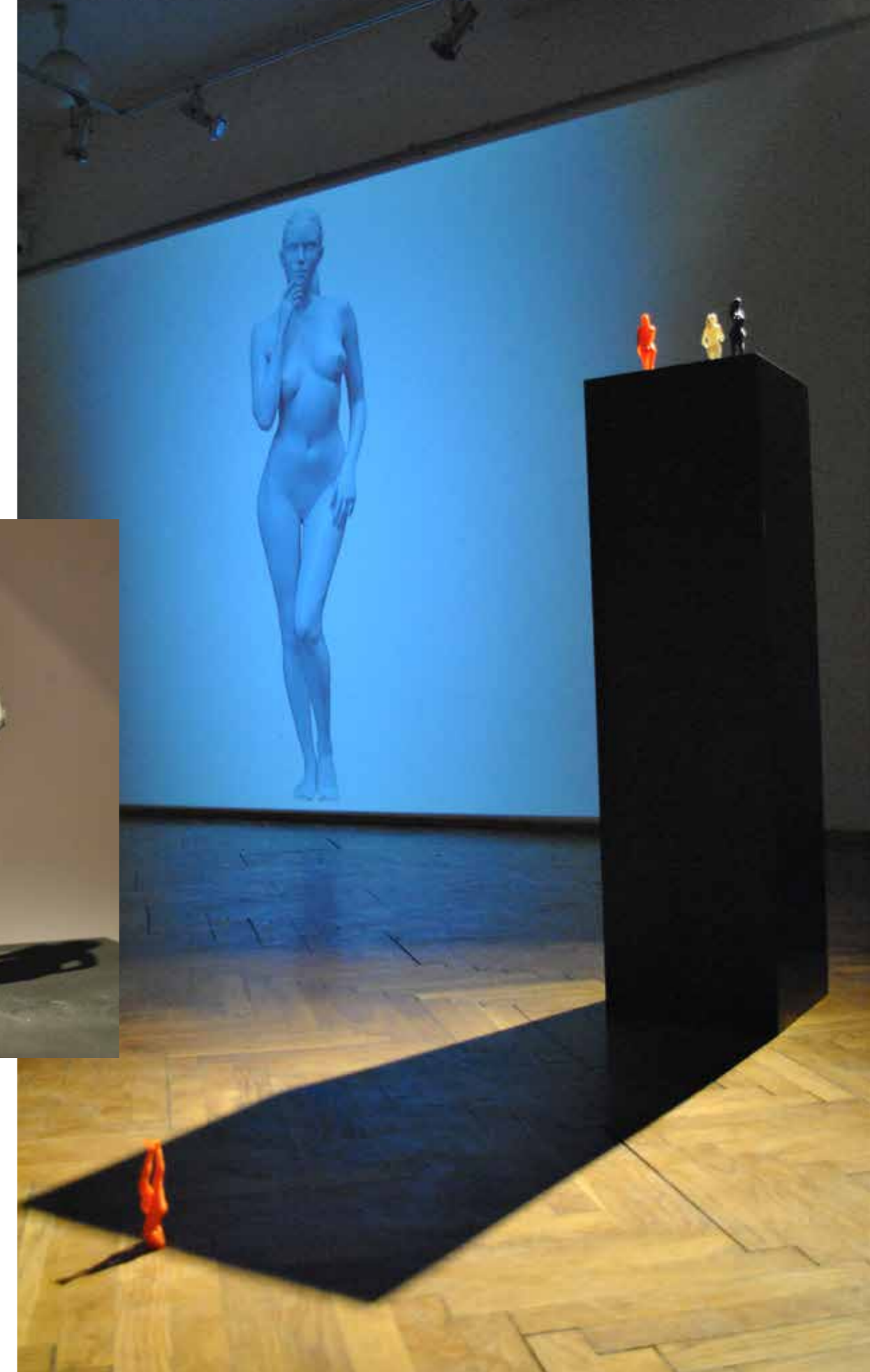
Sculpture Studio No. 16

Supervisor: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska,

Border practises of art

Using a computer program, I reconstruct the traditional process of creating a human figure in virtual reality. The main focus of the work is to evoke the illusion of animating an object. I have created a relationship between crippled real objects and an ideal whose image is projected on the wall in front of them. The virtual figure I have made is not a faithful copy of reality. The whole piece is smooth and texture-free, in contrast to the printed copies, which are rough. The installation depicts five approximately fifteen-centimetre-tall naked women, to whom the 3D print gives individual characteristics. The starting point of the installation is the female nude, based on the canon of beauty I have created, in accordance with the requirements of pop culture. The grey figure is marked by the largest number of flaws, such as unprinted fingers or a very clear texture, which is reminiscent of wood grains. I chose this colour because it is the most widely used when sculpting in 3D. The smooth render, which is the dominant element of the installation, is also in this colour. The figure faces its projected prototype. Outside the women give the impression that they are looking at each other. The other figures stand in a separate group, and are in strong and consistent colours, which are most often found in filament - the material used in the process of spatial printing. The colours used are purple, white and orange.

I am interested in the issue of the ideal of beauty. On the one hand, it is a natural desire to create visually pleasing objects, on the other, it is a distortion of reality. Such a striving for a certain canon of beauty is often condemned to failure in advance, and failure causes frustration. By making things beautiful, it is also easy to cross the border of kitsch. I use 3D printing to combine my interests and easily multiply my work, which gives it a manufactured character.

Katarzyna Wcisło

Pracownia rzeźby 1/2

Promotor: dr hab. Magdalena Grzybowska,
prof. ASP

Otwieranie – Zamykanie

Człowiek – Naczynie. Od zarania dziejów w kulturach i tradycjach przewijał się motyw naczynia przybierającego ludzką postać, jak również człowieka, który staje się naczyniem doświadczalnym. Forma znajdująca się wewnątrz, kształtuje przestrzeń. Przestrzeń wytworzona przez zazwyczaj ukryty gipsowy negatyw, kształtuje ceramiczną formę, jednocześnie sama stając się obiektem w ekspozycji.

Sculpture Studio No. 1/2

Supervisor: dr hab. Magdalena Grzybowska,
prof. of the Academy

Opening – Closing

Man – the vessel. Since the dawn of time, cultures and traditions have revolved around the motif of the vessel taking on human form, as well as the human who becomes a vessel of experimentation. The form inside shapes the space. The space created by the usually hidden gypsum negative, shapes the ceramic form, at the same time becoming an object itself in the exhibition.

Albert Wrotnowski

Pracownia rzeźby nr 16
Promotor: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska

Mechanizm paradoksu – Paradoks mechanizmu

Realizacja dyplomowa składa się z trzech instalacji przestrzennych. Prace swoją tematyką i formą wpisują się w przestrzeń Muzeum Przyrodniczego. Para silników Mt 53, wyeksponowana w szklanej gablocie, próba skatalogowania gatunku mechanicznego komara. Projekcja multimedialna – *Bursztynowe wspomnienie*, rozmyty obraz JPG, przedstawiający małaformatowe zdjęcie dokumentacyjne bursztynowej inkluzji obiektu Mt 53.

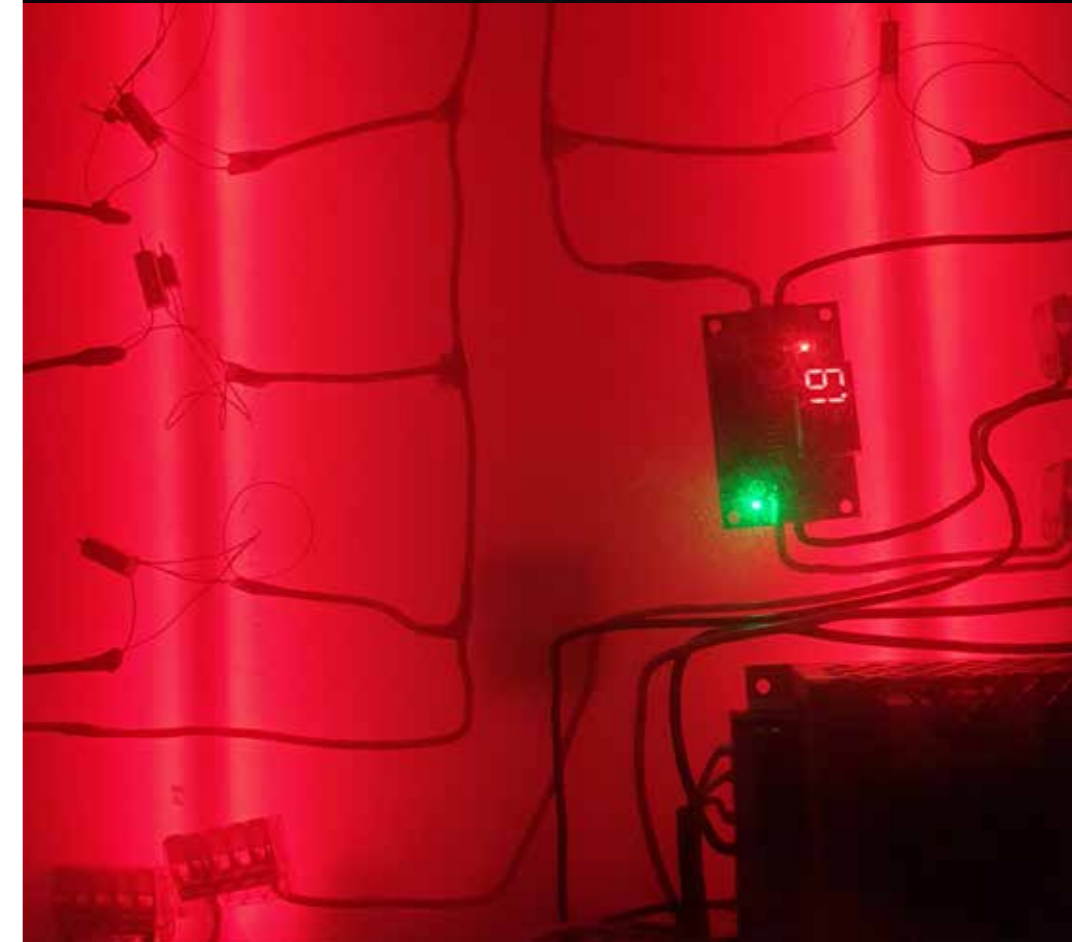
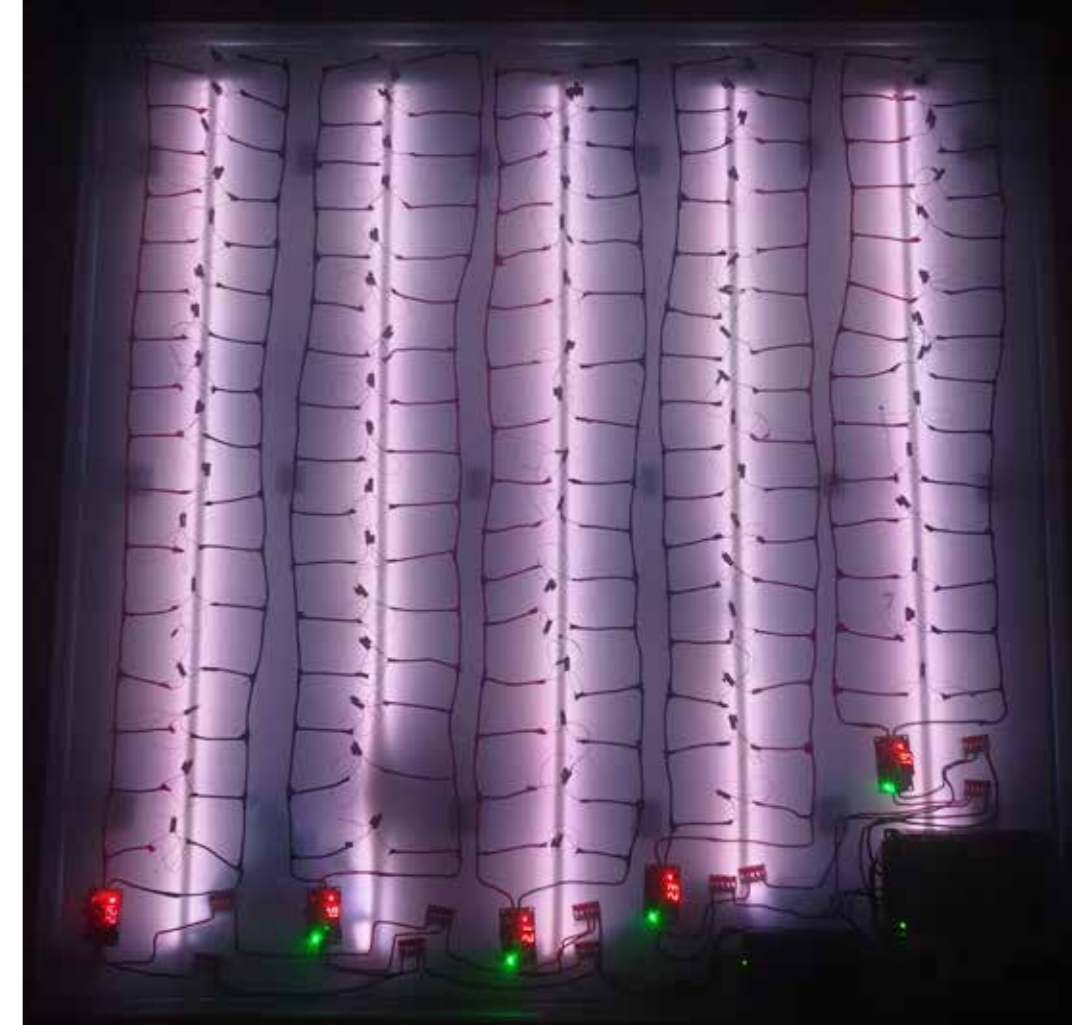
Trzeci obiekt konfrontuje technologię z naturą. Symbolem technologii jest silnik szczotkowy Mt 53, chińskiej produkcji. Naturę reprezentuje tropikalny gatunek komara kakaowca z rodziny kuczmanowatych – *Forcipomyia squamipennis*. Owad jest uosobieniem efektywnego pracownika w środowisku naturalnym, przyczyniającego się do produkcji czekolady. Rezultatem jest Inkubator miłości: słodko-gorzka hodowla mechanizmów, opowiadająca o inwazyjnych działaniach człowieka w przyrodzie.

Sculpture Studio No. 16
Supervisor: prof. Grażyna Jaskierska-Albrzykowska

The mechanism of a paradox – the paradox of a mechanism

The diploma piece consists of three spatial installations. The works, by their subject matter and form, fit into the space of the Museum of Natural History. A pair of Mt 53 engines, exhibited in a glass case, an endeavour to catalogue the species of mechanical mosquito. Multi-media projection – *Amber Memory*, a blurred JPG image showing a small-format documentary photograph of the amber inclusion of the Mt 53 object.

The third object confronts technology with nature. The symbol of technology is the Mt 53 brush motor, of Chinese production. Nature is represented by a tropical species of cocoa mosquito from the ceratopogonidae family – *Forcipomyia squamipennis*. The insect is the embodiment of an efficient worker in the natural environment, contributing to the production of chocolate. The result is The Incubator of Love: a bittersweet culture of mechanisms, telling the story of man's invasive actions in nature.

Klaudia Wydra

Pracownia rzeźby nr 5

Promotor: dr hab. Maciej Albrzykowski, prof. ASP

Gniazdo

instalacja przestrzenna, nagranie audio, papier, 300×300×300 cm

Inspiracją dla Klaudii Wydry stała się troska rodziców oraz piękno przyrody, wśród której dorastała. Gniazdo z zewnątrz przypomina lewitujący sześcian, a wydzielona w środku przestrzeń – walec. Ściany ukazują proces powstawania origami. Zewnętrzna bryła symbolizuje dom, a baza origami przywołuje fundament rodziny. Wewnętrzna forma na planie koła ucieleśnia gniazdo, naturę. Środkową przestrzeń tworzą autorskie ptaki, które ukazują autonomię rzeźbiarki. Instalacji towarzyszy dźwięk z rodzinnej wsi. Całość ma na celu stworzenie miejsca wewnętrznej równowagi, jaką jest dla autorki dom rodzinny.

Sculpture Studio No. 5

Supervisor: dr hab. Maciej Albrzykowski, prof. of the Academy

The Nest

Spatial installation, audio recording, paper, 300×300×300 cm

Klaudia Wydra was inspired by the care of her parents and the beauty of nature, in the midst of which she grew up. From the outside, the nest resembles a levitating cube, and the space separated inside - a cylinder. The walls depict the process of creating origami. The outer solid symbolises a house, and the origami base evokes the foundation of a family. The inner circular form embodies the nest, nature. The central space is formed by the original birds, which show the autonomy of the sculptor. The installation is complemented by the sound of her family village. The purpose of the whole project is to create a place of inner balance, which for the artist is the family home.

Nikola Zych

Pracownia rzeźby nr 5
Promotor: dr hab. Maciej Albrzykowski, prof. ASP

Oczyszczenie

Instalacja intermedialna, 300×250×300 (szer.×wys.×gł.)

Praca *Oczyszczenie* jest bardzo osobistym przekazem, wyrzuceniem z siebie emocji gromadzonych przez lata.

Instalacja składa się z pięciu syntetycznie potraktowanych sylwet o lekko abstrakcyjnym wydźwięku, które – patrząc z góry – ułożone są w układ pięciu oczek z kości do gry. Mechanizm obraca sylwetę, podążając w ten sposób za osobą wchodzącą w przestrzeń instalacji. Szóstą osobą jest widz, który staje się w pewien sposób zbędny, nie jest bowiem w stanie znaleźć sobie miejsca w tłumie. Czuje się wyobcowany, każda z postaci odwraca się i podąża za nim, obserwując każdy jego ruch. To przedstawia odczucia osoby z fobią społeczną podczas przebywania w grupie nawet dobrych przyjaciół, a jeszcze silniej w tłumie nieznanymi osobami. Cała praca mieści się na postumencie – pewnego rodzaju scenie o wymiarach 3×3 m, która potęguje jeszcze większe zwrócenie na siebie uwagi, nawiązuje również do występów publicznych. Odbiorca dzieła jest również jego częścią, pod warunkiem, że odważy się w nim uczestniczyć.

Sculpture Studio No. 5
Supervisor: dr hab. Maciej Albrzykowski,
prof. of the Academy

Cleansing

Intermedia installation, 300×250×300 (W × H × G)

The work *Cleansing* is a very personal statement, a release of emotions accumulated over the years.

The installation consists of five synthetically approached silhouettes with slightly abstract overtones, which – when viewed from above – are arranged in an array of five dice. The mechanism rotates the silhouette, thus following the person entering the installation space. The sixth person is a viewer, who in a way becomes irrelevant, as he is unable to find a place for himself in the crowd. They feel alienated as each of the figures turns and follows them, observing their every move. This depicts the feelings of a person with social phobia when being in a group of even close friends, and even more so in a crowd of strangers. The whole work sits on a pedestal – a kind of 3×3 m stage, which intensifies the attention even more, it also refers to public speaking. The viewer of the work is also a part of it, provided they have the courage to participate.

Magdalen Chua (Singapore)

Art in Context Studio

Promotorka: dra Karolina Freino, ad.

Danusia x Puspa

Instalacja: tempera, olej i kazeina na drewnie; kalka kreślarska, pigment i pasta ryżowa, wymiary zmienne

Ta instalacja jest inspirowana spekulacyjnym spotkaniem Danusi i Puspy, dwóch kobiet przedstawionych we współczesnych opowieściach historycznych z Polski i Singapuru. Niemożność spotkania Danusi i Puspy jest metaforą naszej niemożności pełnego widzenia się i zrozumienia. Gdy widz stoi na środku składanego ekranu, twarz osoby po drugiej stronie jest zasłonięta. Jednak przez ramki po bokach widzą zarówno słońce, jak i księżyc. Te ciała niebieskie, choć jawią się jako częściowe zniekształcone formy, odzwierciedlają naszą wspólną egzystencję na ziemi.

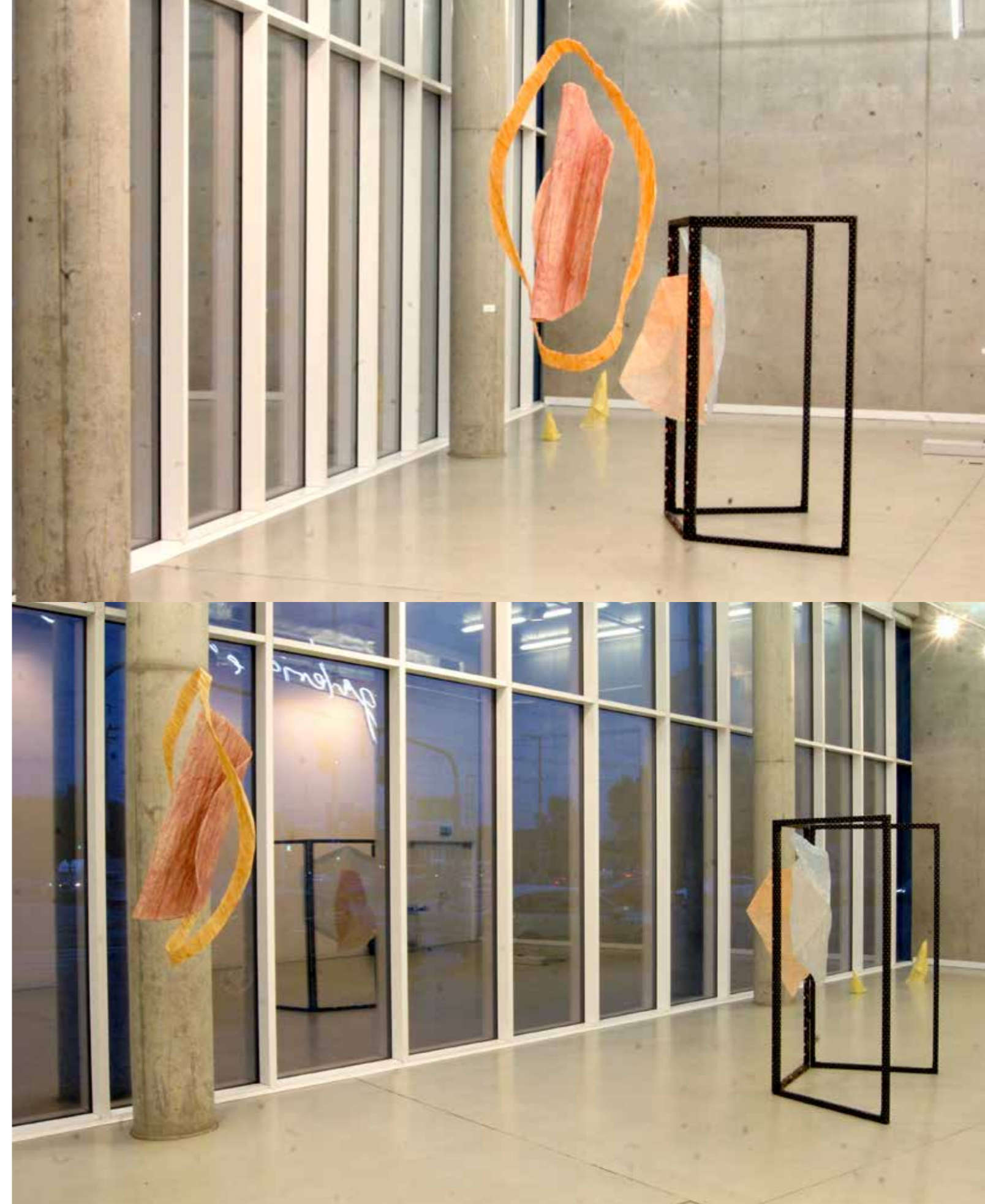
Art in Context Studio

Supervisor: dra Karolina Freino, ad.

Danusia x Puspa

Installation: tempera, oil and casein on wood; tracing paper, pigment and rice paste, dimensions variable

This installation is inspired by the speculative meeting of Danusia and Puspa, two women portrayed in the contemporary historical stories from Poland and Singapore. The impossibility of Danusia and Puspa meeting is a metaphor for our inability to fully see and understand each other. When the viewer stands in the middle of the folded screen, the face of the person on the other side is covered. However, through the frames on the sides they can see both the sun and the moon. These celestial bodies, though appearing as partial disfigured forms, reflect our shared existence on Earth.

Cara DiStefano (USA)

Art in Context Studio

Promotorka: dra Karolina Freino, ad.

Pośród spadających liści

Technika/medium: żeliwo, materiały organiczne, rozmiar: 4,5×4,5 m

Dorastając jako nieśmiała osoba, miałam nieustający zwyczaj wpatrywania się w swoje stopy. Ten nawyk, połączony z długimi godzinami spędzonymi w lesie, za domem moich rodziców, przerodził się w trwałą obserwację gruntu pod moimi nogami. *Pośród spadających liści* jest badaniem psychologicznego konceptu przywiązania do miejsca, jak i analizą detali, często niedostrzeganych w naturze. Materiały organiczne zostały zebrane w Parku Szczytnickim jako miejscu podobnym do lasu z mojego dzieciństwa. Niektóre z elementów zostały odlane w żelazie, na zawsze upamiętniając ich efemeryczność. Odlewy zostały ukryte w organicznych szczątkach, pokrywających przestrzeń, reprezentującą niemierzalną głębię bogactwa runa leśnego. Widzowie, spacerując wśród instalacji, stają się jej częścią, aktywując swoje zmysły i poczucie dziecięcej ciekawości i zadziwienia.

Art in Context Studio

Supervisor: dra Karolina Freino, ad.

Among the falling leaves

Technique/medium: cast iron, organic materials, size: 4.5×4.5 m

Growing up as a timid person, I had a constant habit of staring at my feet. This habit, combined with long hours spent in the forest behind my parents' house, developed into a permanent observation of the ground beneath my feet. *Among the falling leaves* is an exploration of the psychological concept of being attached to a place, as well as an analysis of details often overlooked in nature. The organic materials were gathered in Szczytnicki Park as a place resembling the forest of my childhood. Some of the elements were cast in iron, forever commemorating their ephemerality. The casts were hidden in organic remains, covering the space, representing the immeasurable depth of the richness of the undergrowth. Viewers, walking among the installation, become a part of it, triggering their senses and sense of childlike curiosity and puzzlement.

Sam Stevens (USA)

Kierownik Projektu Dyplomowego:
dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. ASP
Pracownia Rzeźby i Działań Przestrzennych

Mała płyta

Druki cyfrowe, znalezione płyty meblowe

Wyprodukowany pod kierunkiem Magdaleny Grzybowskiej, jako element pracy dyplomowej Infrastruktury. Głównym dziełem jest cykl rzeźb *Mała płyta*. Prace wielkoformatowe, składane z odnalezionych mebli, inspirowane są powtarzającymi się formami, występującymi w naturalnych strukturach, m.in. dostosowana kolumna „jęczmień twist”. Towarzyszy mu książka pocztówek: cyfrowe wspomnienia, zamrożone w fizycznej przestrzeni. W każdym przypadku powtarzające się kształty stają się elementami modułowymi. Gotowe kapsułki dla niezamierzonych jeńców, w cynicznej, ale szczerzej interpretacji modernizmu. Aktywizujące przestrzeń wewnętrzną w skali krajobrazu, ewokujące monumentalne siły, które ją kształtują, społeczne czy kosmiczne, które pozostają niewidoczne.

Kierownik Projektu Dyplomowego:
dr hab. Magdalena Grzybowska, prof. ASP
Pracownia Rzeźby i Działań Przestrzennych

Small plate

Digital prints, found furniture plates

Produced under the supervision of Magdalena Grzybowska, as part of the diploma work Infrastructure. The main piece is a series of sculptures called Small Plate. The large-format works, assembled from found furniture, are inspired by repetitive forms found in natural structures, including an adapted 'barley twist' column. Accompanied by a book of postcards: digital memories, frozen in physical space. In each example, repeating shapes become modular elements. Ready capsules for unintended captives, in a cynical but sincere interpretation of modernism. Activating inner space on a landscape scale, evoking the monumental forces that shape it, social or cosmic, which remain invisible.

